

תפ"ח (ירושלים) 14572-08-13 - מדינת ישראל נ' טאדסה גטאהון

תפ"ח (ירושלים) 14572-08-13 - המאשימה נ' הנאשמים מחוזי ירושלים

תפ"ח (ירושלים) 14572-08-13

המאשימה

מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד נורית בלובשטיין

נגד

הנאשמים

טאדסה גטאהון (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד דוד ברהום, יקבה קאסה, מטעם הסנ"צ

בית המשפט המחוזי בירושלים

[26.01.2015]

בפני כבוד השופט הבכיר, צבי סגל - אב"ד, והשופטים בן-ציון גרינברגר וארנון דראל

גזר-דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בשני מעשי רצח שבוצעו ביום 23.7.13. כמתואר בכתב האישום ובהכרעת הדין, הנאשם הגיע למשרדו של עורך הדין נתן ג'ורנו ז"ל, שעמו היו לו חילוקי דעות, ושם ירה בו והרגו. בסמוך לאחר מכן, פנה הנאשם וירה גם בביתו של המנוח, ימית ז"ל, והרגה. הצדדים לא הביאו ראיות לעונש למעט תסקיר נפגעי עבירה שהוגש מטעמה של המאשימה.
2. באת כוח המאשימה עתרה להשתת שני מאסרי עולם מצטברים וכן להשתת פיצוי לקרבנות העבירה: הורי המנוח, בת זוגו, אם המנוחה, ילדי המנוח, אחיו ואחיותיו.
3. בא כוח הנאשם ביקש כי בית המשפט יקבע כי מדובר באירוע אחד ובמעשה אחד, וכי ייגזר על הנאשם עונש אחד של מאסר עולם. לחלופין, ביקש כי ייקבע מתחם ענישה וכי בעת השתת העונש יקבע בית המשפט חפיפה מלאה או חלקית של שני עונשי מאסר העולם, וזאת בתוך המתחם שבין מאסר עולם אחד לשני מאסרי עולם. תימוכין לטענותיו מצא בא כוח הנאשם, כך לסברתו, בפסיקה עדכנית של בית המשפט העליון (שלא דנה בתיק הרצח).

4. לאחר ששמענו את טענות באי כוח הצדדים, מזה ומזה, הגענו לכלל מסקנה כי יש להשית על הנאשם שני מאסרי עולם מצטברים האחד לשני. נציין בקצרה, מבלי להידרש לטענות השונות שהושמעו, כי מדובר בשני מעשים נפרדים בהם ירה הנאשם והרג שני אנשים שונים: תחילה, את המנוח, שעמו הייתה לו מחלוקת, ולאחר מכן, יצא מחדרו של המנוח, פסע לעבר היציאה וירה גם במנוחה, ללא כל סיבה, רק משום שנמצאה אותה עת במקום. עמדתנו הינה, כי אין מקום להשוואה שערך בא כוח הנאשם, בין מקרה שבו נהג רכב פגע והרג בתאונה אחת מספר אנשים, למה שאירע במקרה דנא. משכך, קמה הסמכות, ולדעתנו גם החובה, להשית על הנאשם את עונש החובה בגין כל אחד משני מעשי הרצח המתועבים, שביצע, ובמצטבר, זאת החל מיום מעצרו 23.7.13.
5. אשר לפיצוי קורבנות העבירה - מקובלת עלינו עמדת המאשימה כי יש להשית פיצוי לטובת מי שנפגעו מביצוע העבירות, ואולם מצאנו לדרג את הפיצוי בהתאם למידת הקרבה. סבורים אנו, כפי שנקבע בפסיקה, כי יש מקום להשתת פיצוי גם על מי שהורשע בעבירת רצח וכי הפיצוי צריך לבטא את חומרת הפגיעה במי שנפגעו מביצוע העבירה (השוו: ע"פ 2196/10 אגבריה נ' מדינת ישראל (8.3.12), ע"פ 1948/09 אבו סבחה נ' מדינת ישראל (23.4.12), ע"פ 6968/09 יונס נ' מדינת ישראל (30.8.12), ע"פ 6385/11 בניטה נ' מדינת ישראל (3.12.12)). אנו פוסקים אפוא פיצוי לפי הפירוט שלהלן:
- לאביו של המנוח - מ' - 250,000 ₪.
- לאמו של המנוח - ח' - 250,000 ₪.
- לביתו של המנוח ואחותה של המנוחה - ש' - 250,000 ₪.
- לבנו של המנוח ואחיה של המנוחה - ת - 250,000 ₪.
- לבית זוגו של המנוח ר' - 250,000 ₪.
- לבנו של המנוח - א' - 250,000 ₪. מאחר שהינו קטין התשלום אליו יבוצע כל זמן שהוא בחזקת קטין באמצעות אפוטר' לרכוש.
- לאמה של המנוחה (וגרושתו של המנוח) - נ' - 250,000 ₪.
- לאחותו של המנוח - ר' - 75,000 ₪.
- לאחותו של המנוח - ש' - 20,000 ₪.
6. לא מצאנו לנכון לפסוק פיצוי לאחיו או לאחיותיו של המנוח שאינם נזכרים בתסקיר נפגעי העבירה.
7. המאשימה תגיש למזכירות את רשימת הזכאים לפיצוי ותינתן החלטה משלימה בהתאם.
- הודע על זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.
- ניתן והודע בפומבי היום, ו' שבט תשע"ה, 26 ינואר 2015, במעמד הנוכחים.